

προπαρασκευές για την κήρυξη του παγκόσμιου κοινωνικού πολέμου

για τα κύματα της τρικυμίας

" Δε μπορώ να πω ότι τρέφω μεγάλη εκτίμηση στην παρούσα εποχή. Μα αν δεν απελπίζομαι είναι απλώς γιατί η απελπιστική της κατάσταση με γεμίζει ελπίδα".

Αν και ακόμη στην Ελλάδα, η επέλαση των νέων σχέσεων (οικονομικών και όχι μόνο) που επιβάλλει το παγκόσμιο κεφάλαιο βρίσκεται στην αρχή, εντούτοις είναι φανερό, στις πλάτες όλων των μη εκμεταλλευτικών στρωμάτων, η επιτεινόμενη κρίση.

ΨΟΦΑ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ή ΨΟΦΑ ΣΤΗ ΠΕΙΝΑ

Τόσο λόγω της υποχώρησης των επαναστατικών κινήματων, όσο και λόγω των νέων τρόπων ρύθμισης που δημιούργησε το παγκοσμιοποιημένο κεφάλαιο, το σκηνικό αλλάζει πλήρως.

Η προηγούμενη μορφή διατήρησης της εκμεταλλευτικής συνθήκης, που είχε πάρει το όνομα κράτος πρόνοιας, αντικαθίσταται, μέσα σε μια γενικευμένη παγκόσμια επίθεση των εκμεταλλευτών, από την παγκόσμια οικονομία της αγοράς.

Έτσι λοιπόν από την κοινωνία της πλήρους απασχόλησης, με προστατευμένα μια σειρά από δικαιώματα από την ανθρωποβόρα αγορά, περάσαμε στην κοινωνία που η ανταγωνιστικότητα είναι ο μόνος ρυθμιστής της επιβίωσης. Η κοινωνία του αποκλεισμού, της μακροχρόνιας ανεργίας για μεγάλα στρώματα, της εργασίας με το κομμάτι, της εργασίας χωρίς βασικό μισθό, είναι εδώ και καιρό απειλητικά παρούσα.

Στις κοινωνίες της οργανωμένης πλήξης της προηγούμενης περιόδου, η συναίνεση εξασφαλιζόταν μέσα από τη βεβαιότητα μιας επαυξημένης φτώχειας, μιας πλούσιας επιβίωσης, αυτή η συναίνεση είναι που τώρα πια μένει μετέωρη. Τριγμοί και εκκωφαντικοί θόρυβοι συνοδεύουν, απ' άκρη σε άκρη αυτού του πλανήτη, το σπάσιμο αυτής της συναίνεσης.

Η διάλυση κάθε μορφής συλλογικοποίησης, η νάρκωση της τηλεψίας και η καταστολή δεν καταφέρνουν να σταματήσουν τους σωρούς των κυμάτων που ρχονται, τους νέους αγώνες.

για το ένατο κύμα

Αγώνες αμυντικοί που συντρίβονται κάτω από την νέα παγκόσμια τάξη, αλλά που και μέσα από τις ήττες τους τσακίζουν τις ψευδαισθήσεις του κλαδικού, του εθνικού και τέλος του αμυντικού, που σιγά -σιγά αποκτούν τη συνείδηση ότι πρέπει να στραφούν ενάντια στην παγωμένη καρδιά αυτού του κόσμου, το κράτος το κεφάλαιο και την κυριαρχία, για να'χουν έστω και την παραμικρή πιθανότητα επιτυχίας.

Αγώνες, που όσο κι αν του κρατούν ακόμα αλυσοδεμένους οι ιδεολογίες των αφεντικών οι κάθε λογής διαιρετικοί -ισμοί, με προεξάρχοντες για τη περίοδο τον εθνικισμό, ρατσισμό, φασισμό, θα σπάσουν τις αλυσίδες τους, θα ξανασυνθέσουν το παγκόσμιο πανηγύρι της απελευθέρωσης.

Κύματα αγώνων, που οι άνθρωποι μέσα σ' αυτούς θα συνειδητοποιούν την παγκόσμια ενότητα τους και τους παγκόσμιους εχθρούς τους.

Το ένατο κύμα, η συμβολή των αγώνων, η συμβολή των κυμάτων της κρίσης και της συνείδησης, η απελευθέρωση της επιθυμίας, της δημιουργίας, της ιστορίας.

" Όχι νικολά η κομούνα δεν πέθανε"

"Αντίθετα, εδώ και τώρα, θα κάψω αυτό το χαρτί κατάταξης ενάντια στο οποίο η θέληση μου επαναστατεί..... Δεν είμαι στρατιώτης και ούτε θα γίνω ποτέ. Φυσικά γνωρίζω ότι θα με πάρουν με τη βία. Μέχρι όμως να με πάρουν δε θα αλλάξω τίποτα στην καθημερινή μου ρουτίνα... Αλλά θέλω να τονίσω ότι θα παραμείνω στις επάλξεις μέχρι το τέλος και ποτέ δεν θα υπηρετώ την στρατιωτική θητεία."

Οσμάν Μουράτ Ουλκέ. Ολικός αρνητής στράτευσης.

Ο Οσμάν Μουράτ Ουλκέ είναι ένας ολικός αρνητής στράτευσης από το Ιζμίρ που συνελήφθηκε, λόγω της επιλογής του να μην υπηρετώ κανένα ιεραρχημένο μηχανισμό βίας, στις 7 Οκτώβρη 1996. Μετά από μια νικηφόρα 25ημερη απεργία πείνας που αφορούσε τις συνθήκες κράτησης, εξοκολοιθεί να κρατείται στις φυλακές Μαμάκ της Άγκυρας. Η δίκη του με την κατηγορία "απομάκρυνση του λαού από το στράτευμα" προγραμματίστηκε για τις 19 του Νοέμβρη. Η τύχη του μετά από αυτό το πρώτο δικαστήριο είναι σκοτεινή, μιας και έχει επiléξει -έστω κι αν είναι αιχμάλωτος- να μην παραδοθεί στους μηχανισμούς βίας των καθεστώτων.

Ο Οσμάν, όπως όλοι μας, είναι ένα από τα καθημερινά θύματα του κοινωνικού πολέμου που οι κυβερνήσεις και τα αφεντικά διεξάγουν καθημερινά και οργανωμένα σε βάρος μας. Αρνούμενος τον ψυχικό θάνατο της καθημερινής υποταγής, αρνούμενος να πεθαίνει κάθε μέρα προσπαθώντας να ξεγλιστρήσει, γνωρίζοντας ότι αυτό που βιώνει στα σχολεία, στους στρατούς, στα ψυχιατρεία, στη δουλειά, στην πόλη, στον "ελεύθερο" χρόνο, είναι ένας πόλεμος, επέλεξε να'ναι μαχητής του και όχι αθώο θύμα. Επέλεξε να πολεμήσει το θάνατο, συγκρουόμενος με έναν απ' τους κεντρικούς εκφραστές του στη χώρα του, το στρατό, ορίζοντας τον πόλεμο του ως κομμάτι του συνολικού πολέμου για την κοινωνική απελευθέρωση.

Ενάντια στις εθνικές θρησκείες που διαχωρίζουν τους διευθυνόμενους και τους ενώνουν με τους διευθυντές τους .

Ενάντια στους στρατούς

και κάθε ιεραρχημένο μηχανισμό αντικοινωνικής βίας.

"Για την πλέρια ευτυχία της ανθρώπινης ανάγκης
όπου δε θα'ναι δυνατό ο ένας να διατάζει και οι άλλοι να εκτελούν ."

...για να γίνει κάποτε το κεραμίδι πάνω από το κεφάλι μας, κεραμίδα στο κεφάλι των αφεντικών.....

Κάποιοι άλλοι πολύ πιο κοντά επέλεξαν και αυτοί με τον τρόπο τους να μην είναι τα αθώα θύματα του κοινωνικού πολέμου. Η villa Βαρβέρα είναι μία κατάληψη σε ένα παλιό εγκατελημένο σχολείο, που πραγματοποιήθηκε πριν από τρία χρόνια από μια συλλογικοποίηση

ανθρώπων, με στόχους όχι μόνο να απαντήσουν μέσω αυτής της μορφής στο πρόβλημα της εμπορευματοποίησης της στέγης, αλλά και να προσπαθήσουν να αντιπαραθέσουν ένα συνολικό αντικυριαρχικό πολιτισμό της καθημερινής ζωής, ενάντια στον πολιτισμό της εκμετάλλευσης.

Οι ιδιοκτήτες της πόλης και των ζωνών μας έχουν όμως άλλα σχέδια.. Με τη μορφή του δήμου Θεσ/νίκης και του οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας επιχειρούν να καταστείλουν τη villa Βαρβάρα. Το εξώδικο με το οποίο επιχειρούν να εκδιώξουν τους καταληψίες έχει ήδη λήξει.

Επειδή η villa Βαρβάρα αμφισβητεί αυτό που και εμείς θέλουμε να αρνηθούμε, τις σχέσεις ανάμεσα σε ανθρώπους καταναλωτές και καταναλωτές εμπορεύματα, επειδή η άρνηση της προσωπικής οικογένειας είναι ένα βήμα για την άρνηση της κρατικής οικογένειας, επειδή είναι πραγματικά ευχάριστο να δοκιμάζονται πράξεις που χτυπάνε την καρδιά των αφεντικών, την ιδιοκτησία, επειδή είναι δημιουργικό το να προβάλλεται στο σήμερα η ζωή μιας κοινωνίας ισότητας και ελευθερίας, επειδή ξέρουμε πως θα φτάσει μια στιγμή που όλοι αυτοί οι τυφλοπόντικες που σκάβουν σήμερα στα τυφλά τα θεμέλια αυτού του κόσμου, θα συνθέσουν τις δυνάμεις τους και θα βγουν στην επιφάνεια, επειδή μας προκαλεί οργή η πιθανότητα να αντικατασταθεί ένα εγχείρημα αντίστασης από ένα σκουπιδοτόπο του πολιτισμού τους, επειδή δεν είμαστε διατεθειμένοι να επιτρέψουμε σε ανθρώπους που η μόνη επιβεβαίωση της ζωής τους είναι οι ισοσκελισμένοι λογαριασμοί, να αποφασίσουν για ανθρώπους που η αλήθεια της δικής τους ζωής είναι στον αγώνα για να γίνει το όνειρο πραγματικότητα.

αλήτες - ρουφιάνοι - δημοσιογράφοι

Πιο επικίνδυνα από τους χαφιέδες, πιο βάνουσα από τους Ματάδες, πιο δόλια από τους ασφαλίτες, τα μμε στην ιστορική περίοδο που περνάμε, βγάζουν στην ουσία όλη τη σκατοδουλειά των αφεντικών. Ναρκώνουν πλασάροντας χυδαίες αξίες, συσκοτίζουν εμφανίζοντας το αληθινό σε μια στιγμή του ψεύτικου, απονεκρώνουν τα γεγονότα από την ουσία τους μετατρέποντας τα σε θέαμα, διαστρεβλώνουν και συκοφαντούν οτιδήποτε δοκιμάζει να επιτεθεί στα προνόμια των αφεντικών τους, σπέρνουν την αδυναμία, τη σύγχυση, το ψέμα, τον κυνισμό, την υποταγή. Είναι το επιστημονικό προϊόν χιλιαίων εξέλιξης της τεχνικής της υποταγής και σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπίζεται.

...κάπου στα βουνά του μεξικάνικου νότου...

Εξεγερμένες κοινωνίες στα όπλα, παίρνοντας στα χέρια τους αυτό που τους ανήκε από πάντα. Τη γη, τη δυνατότητα να αποφασίζουν οι ίδιες για τα πάντα όσα αφορούν τις ζωές τους, την ελευθερία. Ενάντια σ'αυτά που τις λεηλατούσαν πάντα, τους ιδιοκτήτες ,τη διαχωρισμένη εξουσία ,τους καμουφλαρισμένους θανάτους. Χωρίς καινούρια αφεντικά, χωρίς καινούριες καθοδηγήσεις, έχοντας τη δυνατότητα να διορθώνουν οι ίδιες τα λάθη τους.

Μια ελπίδα, ένα λουλούδι, η μυρωδιά του παλλόμενου κορμιού της ελευθερίας.

**ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΥΠΡΟ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ**

**ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ**

**ΜΠΑΤΣΟΙ Τ.Υ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΓΙΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ VILLA ΒΑΡΒΑΡΑ

συνδικάτο σαλατόρων